

بررسی تاثیر اندازه قلاب بر میزان صید (درصد وزنی و عددی) و فراوانی طولی ماهی‌های صید شده به روش قلاب دستی در بندر رمین (سواحل سیستان و بلوچستان)

حامد رئیسی پور کاجی^۱، سید یوسف پیغمبری^{۲*}، محبوبه میرزائی^۳

۱، ۲، ۳. گروه تولید و بهره‌برداری آبزیان، دانشکده شیلات و محیط زیست، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی، گرگان، ایران

* مسئول مکاتبات: sypaighambari@gau.ac.ir

چکیده

هدف از انجام این مطالعه، مقایسه دو نوع شماره قلاب جی شکل ۶ و ۱۲ به منظور تعیین ترکیب صید، میزان صید، فراوانی طولی گونه‌های صید شده، تعیین درصد افراد صید شده بالای اندازه (Lm) بود. در هر مرحله از صید به صورت تناوبی از قلاب جی شکل شماره ۶ و ۱۲ همراه با طعمه ساردین و طلال استفاده گردید. نتایج حاصل از صید به صورت جداگانه در فرم‌های از پیش تعیین شده ثبت شد. عملیات نمونه‌برداری در منطقه بندر رمین در شهرستان چابهار اجرا گردید. پس از هر مرحله صید ماهیان جمع‌آوری شده، وزن و شمارش شده و طول کل آن‌ها اندازه‌گیری گردید. ترکیب غالب صید شامل گونه‌های کوترساده (*Sphyræna Jello*)، شیر (*Scomberomorus commerson*)، گوازییم دم-رشته‌ای (*Nemipterus Japonicus*)، سنگسر معمولی (*Pomadasys kaakan*) و شهری معمولی (*Lethrinus nebulosus*) بود. نتایج آزمون کای‌اسکوئر برای فراوانی Lm50 گونه‌ها بین شماره قلاب و طعمه‌ها تفاوت معنی‌دار وجود داشته است ($P < 0.05$). نتایج آزمون کولموگروف-اسمیرنوف نشان داد که توزیع فراوانی طولی برای گونه‌های گوازییم‌دم‌رشته‌ای، سارم دهان بزرگ، شهری معمولی، سرخو معمولی، سنگسر معمولی، ماهی شیر و کوتر ساده بین دو اندازه قلاب و دو نوع طعمه تفاوت معنی‌داری وجود نداشت ($P > 0.05$).

واژگان کلیدی: قلاب دستی، اندازه قلاب، فراوانی طولی، سیستان و بلوچستان.